

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201796
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820201796.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: L. J., V.. XX. XX. XXXX, B. P. I. XX, XXX XX I., o zaplatenie 244,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietá.

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 244,62 eur spolu s úrokom vo výške 8% ročne zo sumy 244,62 eur od 10.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 14.12.2012 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ustanovenie § 497 zákona Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 14.06.2018 odstúpil od zmluvy, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 7 dní odo dňa doručenia podania. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 410,88 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 244,62 eur, z riadneho úroku vo výške 94,15 eur, z úroku z omeškania vo výške 44,13 eur a z poplatkov vo výške 27,98 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe

je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady v sume 0,00 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 244,62 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 244,62 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 166,26 eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 94,15 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 44,13 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 27,98 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedených úhrad žalovaného žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky vo výške 8% ročne zo sumy 244,62 eur od 10.12.2019 do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1016/2019 CE z 9.12.2019, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvou o osobnom účtu Mladý z 14.12.2012, Odstúpením od zmluvy z 14.6.2018, Výzvou z 22.8.2019, Výzvou z 17.8.2017, Oznámením o postúpení z 10.12.2019, Pokusom o zmier z 29.5.2020, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002, Obchodnými podmienkami pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby účinnými od 1.2.2006, Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet účinnými od 10.9.2002, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pri poskytovaní úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinnými od 1.7.2007, Sadzobníkom poplatkov účinným od 18.8.2012, písomným vyjadrením žalobcu z 24.8.2020 s prílohou, a to platobnou históriou, výpisom z účtu, písomným vyjadrením žalobcu z 9.9.2020 a zistil nasledovný skutkový stav veci.

4. Právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 14.12.2012 so žalovaným Zmluvu o Osobnom účte Mladý, na základe ktorej poskytol žalovanému ako klientovi bankové produkty - vedenie bežného účtu, vydanie platobnej karty k účtu, poskytnutie a špecifikácia elektronických služieb, poskytnutie povoleného prečerpania k účtu.

5. Podľa čl. II bodu 1. zmluvy klient vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky vydané s účinnosťou od 01.08.2002, Obchodné podmienky pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby Bankou s účinnosťou od 01.02.2006, Obchodné podmienky pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet vydané Bankou s účinnosťou od 10.09.2002, Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. Klient ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6. V zmysle článku II. bod 4 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy súvisiace so Zmluvou sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

7. Vo výzve adresovanej žalovanému z 17.8.2017 právny predchodca žalobcu uviedol, že žalovaný je v omeškani so splácaním pohľadávky banky ku 31.7.2017 vo výške 35,64 eur s príslušenstvom a vyzval ho na zaplatenie v lehote 15 dní.

8. Vo výzve adresovanej žalovanému z 22.8.2019 právny predchodca žalobcu uviedol, že nakoľko je pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu a je v omeškani viac ako tri mesiace, banka žalovanému oznamuje, že výška splatnej pohľadávky je ku dňu 22.8.2019 v sume 405,70 eur.

9. Dňa 9.12.2019 bola pohľadávka pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpená zmluvne na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 10.12.2019.

10. Pred postúpením predmetnej pohľadávky pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s listom zo dňa 14.6.2018 odstúpil od zmluvy v súlade s dohodnutými podmienkami pre poskytovanie bankových

produktov a služieb a zároveň požadoval úhradu pohľadávky vo výške 532,43 eur do 7 dní od doručenia oznámenia.

11. Pokusom o zmier z 29.5.2020 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 511,8 eur najneskôr do 8.6.2020.

12. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 9.12.2019 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1016/2019/CE zo dňa 9.12.2019. Podľa Prílohy č. 1 k zmluve, kde je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

13. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019 vyplýva, že istina úveru predstavuje sumu 244,62 eur, dátum poslednej úhrady bol 17.7.2019, dátum zosplatnenia bol 15.6.2018 a počet dní omeškania bol 947.

14. Z písomného podania žalobcu doručeného súdu 24.8.2020 je zrejmé, že dňa 14.12.2012 pôvodný veriteľ uzatvoril s žalovaným Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej ako „Zmluva“), predmetom ktorej bolo vedenie osobného účtu a po splnení podmienok poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. Dňa 13.10.2015 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o povolenom prečerpaní do výšky povoleného prečerpania 400,- eur. V zmysle čl. II bodu 3 Zmluvy, pohľadávka Banky bude splácaná formou započítania Pohľadávky Banky voči pohľadávke Dlžníka z účtu, ku ktorému je poskytované Povolené prečerpanie. Započítanie Banka vykoná v okamihu vzniku pohľadávky Dlžníka z účtu, ku ktorému je poskytované Povolené prečerpanie v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Dňa 09.12.2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá vznikla z vyššie uvedenej Zmluvy v celkovej výške 410,88 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 244,62 EUR, z riadneho úroku vo výške 94,15 EUR, z úroku z omeškania vo výške 44,13 EUR a z poplatkov vo výške 27,98 EUR. Žalovaná suma predstavuje 244,62 EUR, pričom debetné operácie, ako výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu boli vykonané vo výške 75.140,70 eur. Medzi ďalšie debetné operácie žalobca zaradil účtované poplatky, debetné úroky a zmluvné úroky. Kreditné operácie, a to úhrady boli vykonané vo výške 75.386,92 eur. Medzi kreditné operácie zaradil žalobca aj kreditné úroky vo výške 1,50 eur. Súčet debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 75.765,47 EUR. Súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu vo výške 75.388,42 EUR. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 244,62 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 244,62 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 166,26 EUR, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 94,15 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 44,13 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 27,98 EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ak má súd za to, že nárok uplatnený v tomto konaní je čo i len z časti premlčaný a preto je súd povinný na vec aplikovať ust. § 54a OZ, tak žalobca poukazuje na skutočnosť, že uvedené ustanovenie vykazuje obdobný zásah do Ústavou SR garantovaného práva na súdnu ochranu, ako vykazovalo ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon na ochranu spotrebiteľa“), ktoré bolo Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 07.02.2018 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 vyhlásené za nesúladne s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Aktuálne znenie § 54a OZ vykazuje zhodné znaky ako ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pri interpretácii ktorého mal Ústavný súd Slovenskej republiky za to, že jednostranne zvyhodňuje zmluvnú stranu, čo nie je v súlade s princípom nestrannosti súdu, teda ani s princípmi právneho štátu. Zásadný rozpor predmetného ust. § 54a OZ s Ústavou Slovenskej republiky spočíva najmä v jednostrannom zvyhodňovaní spotrebiteľa ako dlžníka tým, že inak nestranný súd je z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie práva, na ktoré inak prihliada len na námietku dlžníka, pričom takáto ochrana jednej zo strán sporu je v rozpore s princípom nestrannosti súdu, a teda aj s princípom právneho štátu. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že Okresný súd Košice II dospel pri posudzovaní ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa (ktoré vykazuje obdobné znaky ako §54a OZ) k záveru, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je v rozpore s viacerými ústavnými právami účastníka konania, a to právom na nestranný súd, právom na súdnu ochranu ako aj právom na prístup k súdu v spojení s právnou istotou a podal na Ústavný súd SR návrh na začatie konania o nesúlade právnych predpisov s Ústavou SR podľa článku 125 ods. 1 Ústavy SR. Ústavný súd SR na verejnom zasadnutí pléna dňa 7. 2. 2018 rozhodol o návrhu Okresného súdu Košice II o súlade § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR tak, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je

v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a teda je protiústavné. Žalobca zastáva názor, že pokiaľ Ústavný súd SR rozhodol o protiústavnosti ustanovenia o povinnosti súdov ex offo prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských sporoch, potom by mal zaujať rovnaký postoj aj v prípadnom konaní o nesúlade právnych predpisov s Ústavou SR k právnej úprave de facto ešte prísnejšej, t. j. takej podľa ktorej premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie len nie je možné vymáhať (t. j. súd ex offo prihliada na premlčanie obdobne ako pri ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa), ale ani ho platne zabezpečiť. V zmysle vyššie uvedeného má žalobca za to, že v prejednávacom prípade sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov (§ 54a OZ) s Ústavou SR a preto žalobca navrhuje, aby súd toto konanie v súlade s ust. § 162 ods. 1 písm. b) CSP prerušil a podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov s Ústavou SR.

15. Podľa predloženej platobnej histórie bežného účtu žalovaný zo svojho účtu čerpal z titulu výberu kartou, platbou kartou a odchádzajúcimi platbami z účtu sumu vo výške 75.140,70 eur a jeho úhrady predstavovali sumu vo výške 75.386,92 eur.

16. Podľa § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

17. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

18. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

19. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

27. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

29. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

32. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

34. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

35. V zmysle § 48 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

36. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

37. Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

38. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

39. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

40. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí zatri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

41. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

42. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

43. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

44. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

45. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. V predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy

bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

47. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcu sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

48. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

49. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

50. Súd je toho názoru, že ust. čl. II. bod 4. zmluvy o osobnom účte, v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

51. Naviac súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 podľa ktorého, ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

52. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 14.12.2012 zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu pre žalovaného zriadil a viedol bežný účet a žalovanému poskytol aj ďalšie bankové produkty, a to vydanie platobnej karty k účtu, poskytnutie a špecifikácia elektronických služieb, poskytnutie povoleného prečerpania k účtu.

53. Ako je ďalej zrejmé, žalovanému vznikol z predmetného záväzkového vzťahu dlh, pričom právny predchodca žalobcu už 17.8.2017 vyzýval žalovaného na úhradu sumy 35,64 eur, s ktorou bol v omeškani k 31.7.2017.

54. Zároveň je zrejmé, že Právny predchodca žalobcu listom zo 14.6.2018 odstúpil od zmluvy, na základe ktorej banka žalovanému poskytla a viedla účet č. T. XXXX XXXX XXXX, s účinnosťou ku dňu doručenia oznámenia. Z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávky predloženej žalobcom je zrejmé, že právny predchodca žalobcu evidoval zosplatnenie pohľadávky ku dňu 15.6.2018.

55. Účinné odstúpenie od zmluvy žalobca sám deklaruje. Spotrebiteľský spor je spor, ktorý vykazuje isté osobitné prvky, ktorými sa odlišuje od iných, a to aj z pohľadu dôkazného bremena. Nepreukázanie rozhodujúcej skutočnosti dodávateľom nemôže byť na ujmu spotrebiteľa (rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27Co/137/2017 zo dňa 28. 11. 2017). Súd tak účinné odstúpenie od zmluvy v danom prípade nepovažoval za spornú skutočnosť, ktorej nepreukázanie by mohol v danom prípade vyhodnotiť v neprospech spotrebiteľa.

56. Podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká po doručení prejavu vôle odstúpenia druhej strane. Právny predpis zároveň umožňuje, aby určité ustanovenia mohli byť zachované aj po ukončení zmluvy. Odlišná je úprava v Občianskom zákonníku, keď podľa ust. § 48 ods. 2 odstúpenie spája zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemôže. Upravuje to tak ust. § 54 OZ, podľa ktorého zmluvné dojednania v spotrebiteľskej zmluve sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda od toho odlišná postavenie spotrebiteľa zhoršuje.

57. Právnou otázkou, či aj v prípade zmluvného vzťahu majúceho charakter tzv. absolútneho obchodu a súčasne spotrebiteľskej zmluvy sa pre prípad odstúpenia od zmluvy majú aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka zaoberali súdy vyššieho stupňa, konkrétne v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2 Co 35/2011, Co 15/2013, 2 Co 23/2014, z ktorých vyplýva, že podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bez dôvodného obohatenia, náhrada škody) a účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

58. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa, vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi stranami sporu sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa právnej úpravy Občianskeho zákonníka.

59. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovenia Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách. Nemožno tiež prehliadnuť, že je to dodávateľ, ktorý zmluvu naformuloval a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od jej momentu ako napr. výpoveď, strata výhody splátok a podobne.

60. Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.11.2013 sp.zn. 6Co/2/2013, prípadne na ďalšie rozhodnutia, v ktorých bola použitá na účely posúdenia dôsledkov odstúpenia od zmluvy v úverovom právnom vzťahu právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku napr. sp. zn. 6Co 81/2012, 6Co 113/2010, 6Co 218/2012, 6Co 224/2012. Ústavný súd takýto postup neoznačil za ústavne nekonformný (napr. vec I. ÚS 402/2013), pričom išlo o zásadnú právnu otázku s dopadom na výsledok súdneho sporu (dualistická právna úprava odstúpenia a premlčania).

61. Súd nepopiera, že zmluva o bežnom účte je absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka ale pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy z oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ust. § 52 až 54.

62. O tom, že zmluva o bežnom účte je spotrebiteľskou zmluvou, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

63. Na základe uvedeného je preto možné ustáliť, že zmluvné dojednania v predmetnej zmluve o bežnom účte zachovávajúce zmluvné nároky veriteľa vzhľadom na zánik práv a povinností týchto zmlúv v dôsledku odstúpenia, sú koncipované nevýhodnejšie oproti úprave v civilnom kódexe, a preto sú

neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 54 ods.1 v spojení s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a žaloba o ich plnenie je nedôvodná.

64. Súd dospel k záveru, že zmluva bola zrušená od začiatku (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka), preto vzniklo žalobcovi len právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Súd zistil, že v posudzovanej veci ani žalobcovi nárok na bezdôvodné obohatenie nevznikol. Zo žalobcom predloženej špecifikácie však vyplynulo, že žalovaný zaplatil formou úhrad sumu 75.386,92 eur, čo je v porovnaní s jeho debetnými transakciami predstavujúcimi skutočne veriteľom poskytnuté prostriedky vo výške 75.1140,70 eur viac, ako bolo žalovanému poskytnuté. Súd nemohol vziať do úvahy ďalšie debetné operácie, medzi ktoré žalobca zaradil účtované poplatky, debetné úroky a zmluvné úroky. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

65. Nakoľko medzi stranami sporu sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka z úradnej moci skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný.

66. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

67. V prejednávanej veci jedná sa o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka.

68. Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe.

69. V prejednanom prípade má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

70. V predmetnej veci je jednoznačné, že v čase odstúpenia od zmluvy dňa 14.6.2018 mal právny predchodca žalobcu nepochybne vedomosť, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a bola mu zrejmá aj konkrétna výška bezdôvodného obohatenia. Tak isto z predloženého výpisu z bežného účtu (prehľadu obrátov na účte na čl. 127 spisu) je zrejmé, že zosplatneniu dlžnej sumy úveru, jeho preúčtovaniu došlo ku dňu 15.6.2018, kedy už bola právnomu predchodcovi žalobcu známa výška bezdôvodného obohatenia. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj príloha k zmluve o postúpení pohľadávky (čl. 13 spisu), kde sa uvádza dátum splatnosti celej pohľadávky 15.6.2018.

71. Najneskôr dňa 15.6.2018 tak začala teda žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie jeho nároku súdnou cestou, ktorá uplynula dňa 15.6.2020. Nakoľko žaloba bola na súde podaná až dňa 10.7.2020, súd žalobcovi nemohol priznať premlčaný nárok a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

72. V prípade uzatvorenia dohody o povolenom prečerpaní sa vzájomné práva a povinnosti strán spravujú zmluvou o úvere. Ak je teda vzťah medzi stranami konania svojím charakterom spotrebiteľským vzťahom, je pre existenciu platne uzatvorenej dohody o povolenom prečerpaní predpísaná písomná forma. V konaní však nebolo preukázané uzatvorenie dohody o povolenom prečerpaní v písomnej forme s tým, aby tento záväzok bol individualizovaný so všetkými náležitosťami podľa § 1 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia, ktorý bol účinný v čase uzatvorenia zmluvu o osobnom účte, predmetom ktorej bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok v obchodných podmienkach.

73. Pokiaľ ide o samotný nárok na povolené prečerpanie, súd nemal za preukázané, žeby takáto zmluva o povolenom prečerpaní bola medzi stranami sporu uzatvorená v predpísanej forme a s predpísanými náležitosťami podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Aj keď žalobca v podaní z 24.8.2020 deklaruje uzavretie zmluvy o povolenom prečerpaní dňa 13.10.2015, takúto zmluvu súdu nepredložil.

74. Zároveň nebolo žalobcom preukázané splnenie informačnej povinnosti podľa § 5 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

75. Žalobca bol zo strany súdu vyzvaný na špecifikáciu žalovanej sumy a predloženie dôkazov na potvrdenie skutočností ním uvádzaných. Z jeho strany boli súdu síce určité listinné doklady zaslané, napríklad výpis z bežného účtu, avšak týmito listinami nebolo preukázané uzatvorenie zmluvy o povolenom prečerpaní v zákonom stanovenej forme medzi stranami sporu. V tejto časti zo strany žalobcu nedošlo k uneseniu dôkazného bremena.

76. Zmluva o bežnom účte zo dňa 14.12.2012 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou dodávateľom (právnym predchodcom žalobcu), v ktorej sú naformulované ním stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, ale mal možnosť ich len prijať alebo neprijať. Súd ako už uviedol vyššie je toho názoru, že uzavretím zmluvy o bežnom účte nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

77. Súd teda nemal ani za preukázané dojednanie podstatných náležitostí úverovej zmluvy, výšku úveru - povoleného prečerpania, výšku zmluvného úroku. Neexistuje teda určitá a zrozumiteľná dohoda (v zmysle písomného návrhu - oferty a jeho písomného prijatia - akceptácie žalovaným) v písomnej forme. Žalobca nepredložil súdu takýto dôkaz (takúto dohodu) a dokonca ani iný dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Súd je preto toho názoru, že predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu žalovaného je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6Co/233/2014 zo dňa 11.03.2014).

78. Súd tak je toho názoru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o povolenom prečerpaní. V žalobcom predloženej zmluve, od ktorej žalobca odvádzal svoje nároky neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní požadované zákonom. Zo strany žalobcu nebola preukázaná existencia určitej a zrozumiteľnej dohody v písomnej forme obsahujúcej podstatné náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní s konkrétnymi údajmi. Žalobca súdu nepredložil dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé.

79. Súd tak vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania na bežnom účte ako plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalobca tak v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním si nemôže uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Žalobcovi tak vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Uvedený nárok, ako súd uviedol vyššie, je jednoznačne premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

80. Zároveň tiež platí, čo bolo uvedené vyššie ohľadne skutočnosti, že žalovaný zaplatil formou úhrad sumu 75.386,92 eur, čo je v porovnaní s jeho debetnými transakciami predstavujúcimi skutočne veriteľom poskytnuté prostriedky vo výške 75.1140,70 eur viac, ako bolo žalovanému poskytnuté. Nárok žalobcu je tak nedôvodný aj v prípade, že by nedošlo k jeho premlčaniu.

81. Ak by súd aj považoval zmluvu o povolenom prečerpaní za daných podmienok za platne uzavretú, skúmal by zmluvu o povolenom prečerpaní hlavne z pohľadu ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z dôkazov predložených žalobcom nemal za preukázané, že by zo strany žalobcu pri poskytnutí povoleného prečerpania došlo k splneniu povinnosti vyplývajúcej mu z § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

82. Zo strany žalobcu nedošlo k predloženiu zmluvy, ktorá by obsahovala všetky náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške a výšku poplatkov

spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

83. Zo strany žalobcu neboli predložené ďalšie listinné dôkazy preukazujúce splnenie vyššie uvedeného. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa takto poskytnutý spotrebiteľský úver, kedy zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje obligatórne náležitosti (§ 10 ods. 1) sa považuje za bezúročný a bez poplatkov

84. V predmetnej veci treba ešte zdôrazniť, že v danom prípade, ako bolo uvedené vyššie neexistuje dohoda o úrokoch a poplatkoch so žalovaným, žalobcovi vznikol nárok iba istinu úveru. Do nepodpísaných obchodných podmienok nemôže byť zahrnuté také zmluvné dojednanie, pri ktorom zákon výslovne vyžaduje písomnú formu (napríklad § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Podmienkou platnosti písomného právneho úkonu je totiž podpis konajúcej osoby, inak nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Súdna prax (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2 Cdo 245/2010) v týchto prípadoch zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.

85. Údaj, akým je úroková sadzba pri povolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležité, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v obchodných podmienkach, prípadne sadzobníku poplatkov. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa uplatňuje zásada transparentnosti a poctivosti, ktorá dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka poplatkov. I v spotrebiteľských zmluvách je možné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Sadzobník poplatkov nesmie slúžiť k tomu, aby do neho často v neprehľadnej, malým písmom písanej forme skryl dodávateľ popri iných dojednaniach aj podstatné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú, resp. im nebude venovať náležitú pozornosť. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Nemožno mať pochybnosti o tom, že obchodné podmienky, sadzobník poplatkov koncipoval žalobca a spotrebiteľ nemohol jeho obsah ovplyvniť (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/65/2017 zo dňa 19. 09. 2017).

86. Žalobca v predmetnej veci vo svojom vyjadrení z 24.8.2020 podal aj návrh na prerušenie konania podľa § 162 písm. b) CSP a navrhol, aby súd podal návrh na začatie konania o nesúlade ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky podľa článku 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

87. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania.

88. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky

89. Podľa Čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

90. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na prerušenie konania, nakoľko súd zamietol žalobu žalobcu aj z dôvodu, že žalobcovi ani nevznikol nárok na bezdôvodné obohatenie, súd v súlade so zásadou hospodárnosti nevidel dôvod na prerušenie konania. Aj v prípade, že by nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný, žalobu žalobcu by zamietol

91. V predmetnej veci však súd nedospel k záveru o rozpore vyššie citovaného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky alebo niektorou medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Pochybnosti žalobcu vyjadrené v návrhu na prerušenie konania súd nepovažoval za dôvod na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP, nakoľko podľa

tohto ustanovenia súd je povinný prerušiť konanie len v prípade, ak pred rozhodnutím vo veci samej dospeje k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov. Súd má za to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, preto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný (v súvislosti s uvedeným súd odkazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoCsp/22/2020 z 01. 07. 2020, ktorým bolo rozhodované o obdobnom návrhu žalobcu na prerušenie konania).

92. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

93. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

95. Súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu, žalovanému tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 4, kde je uvedená analógia iuris, pričom súd vychádzal z tej skutočnosti, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že žalovaný nemá proti žalobcovi právo na náhradu trov konania.

96. Súd v závere poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Proti výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné.